

Warning: Attempt to read property "post_name" on null in **/data/9/7/9701c89e-97e3-4371-9627-84479fbab237/christianitas.sk/web/wp-content/plugins/molongui-authorship-pro/includes/hooks/author/data.php**
on line 17

CHRISTIANITAS

Svätá Margita Mária Alacoque – apoštolka Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

11. februára 2020 ✙ Cirkev ✙ Zázračné zjavenia

Svätá Margita Mária Alacoque sa narodila 22. júla 1647 v Lauthecourt, v Burgundsku (Francúzsko) v zámožnej a nábožnej rodine.

Jej povolanie sa prejavilo veľmi skoro. Vo svojich pamätiach svätica píše, že už od svojho detstva jej Boh ukázal «ošklivosť hriechu, ktorá vo mne vzbudzovala takú hrôzu, že aj to najmenšie previnenie bolo pre mňa neznesiteľným utrpením». Naproti tomu našla veľkú záľubu v modlitbe a v skutkoch pokánia a mala veľký súcit s núdznyimi a túžila im pomáhať.

Keď jej otec predčasne zomrel, matka Filiberta zverila malú Margitu Máriu do starostlivosti kláštora klarisiek. Prechádzajúc sa v tichosti po kláštore a sledujúc skromnosť sestier a ich ducha modlitby, dievčatko pocítilo povolanie k rehoľnému životu. Keď vo veku deväť rokov pristúpila k prvému svätému prijímaniu, ešte väčšmi v nej vzrástla milosť modlitby a túžba po uzobranosti.

Pretože však vážne ochorela, musela sa vrátiť do rodinného domu. Tu začalo pre ňu obdobie ťažkej skúšky. Vyše štyri roky ju trápila choroba, takže nevládala ani chodiť. Zdravie sa jej vrátilo až po tom, ako zložila sľub Panne Márii. Nebol to však koniec jej trápenia, zmenila sa len forma. Matka ju zverila svojmu bratrancovi, ktorý spravoval rodinný majetok a ktorému sa musela podriaďovať, pričom to bol človek nespoločenský a bezcitný, ktorý jej nedoprial ani to potrebné.

Boh toto dovolil, aby ju navykol na sebazapieranie a pripravil na zasvätenie sa povolaniu, spočívajúcemu v prinášaní zadosťučinenia za hriechy ľudí. Utrpenia prežité v rokoch detstva a mladosti, prijaté s príkladnou trpezlivosťou, ju posilnili na ceste svätosti. Veď umenie stať sa svätým spočíva práve v tom, že človek cez horkú škrupinu utrpenia prenikne k jadrú života.

Už v tomto období svätica dostávala mimoriadne mystické milosti. Mala veľmi intímny vzťah s Ježišom sprevádzaný zjaveniami: «Spasiteľ bol vždycky pri mne ako Ukrižovaný alebo kríž nesúci *Ecce Homo*; tento obraz vzbudzoval vo mne taký ohromný súcit a zároveň lásku k utrpeniu, že všetky Jeho muky sa zdali ľahké v porovnaní s túžbou, ktorú som cítila, aby som sa čoraz viac pripodobňovala môjmu trpiacemu Ježišovi». Neskôr povie: «Boh mi dal takú lásku ku krížu, že bez utrpenia nemôžem ani chvíľu prežiť: toto utrpenie je však v tichosti, bez akéhokoľvek potešenia či súcitu; a nemôžem zomrieť inak, než spolu s Pánom mojej duše, pod ťarchou urážok, ponížení, zabudnutia a pohŕdania».

Jej nevinnosť nás však nesmie viesť k domnienke, že Margita Mária bola od samého začiatku dokonalá, a tým menej veriť niektorým autorom, ktorí ju v sladkastých životopisoch predstavujú ako nevýrazné dievča bez osobnosti a charakteru. Podľa svedectiev jej súčasníkov to bolo bystré, vtipné dievča, ktoré sa rado zabavilo, bola spoločenská a jej rovesníci ju považovali za dobrú partiu. Bolo to skrátka dievča svojej doby a svojho prostredia, mala svoje chyby, ale aj hlboko ukrytú tajnú túžbu, ktorú s celou svojou rozhodnosťou chcela uskutočniť; veď bola vybratá Prozreteľnosťou, aby splnila osobitné poslanie.

Keď rodina videla Margitino povolanie k rehoľnému životu, rozhodla sa poslať ju do kláštora uršulínok, v ktorom žila jej sesternica z matkinej strany, s ktorou mala veľmi pekný vzťah. Margita Mária to však odmietla a sesternici dala odpoveď, ktorá svedčí o jej veľkej túžbe po dokonalosti: «Ak by som vstúpila do tvojho kláštora, urobila by som to z lásky k tebe; ja však chcem vstúpiť do takého kláštora, v ktorom nebudem mať príbuzných ani známych, aby som bola rehoľníčkou iba z lásky k Bohu». Toto rozhodnutie prijala pod vplyvom vnútorného hlasu, ktorý jej povedal: «Nechcem ťa tam, ale vo Svätej Márii», čiže v kláštore Navštívenia v Paray-le-Monial.

Takto sa končilo obdobie skúšky v rodinnom dome: Margita sa mohla stať rehoľníčkou v kláštore, do ktorého ju nasmerovala božská Prozreteľnosť. Ako novicka bola prijatá 20. júna 1671, v tom istom roku 25. augusta mala obliečku a 6. novembra 1682 vo veku 25 rokov zložila večné sľuby.

Od Božského boku do Božského srdca

Ako rehoľníčka sa Margita Mária mimoriadne snažila o pokrok v duchovnom živote tvrdiac, že nesplní svoje povolanie, keď sa jej skoro nepodarí dosiahnuť svätosť. Vďaka tejto odvahe jej Boh preukázal láskavosť a dal jej počuť tieto dôverné slová: «Hľadám osobu, ktorá by bola ochotná obetovať sa ako obetná hostia, aby sa uskutočnili moje plány». Keď na toto pozvanie odpovedala, zakrátko dostala mnohé a veľké mystické milosti.

Ona sama rozpráva o prvom zjavení Vykupiteľa, ktoré ju pripravovalo na ďalšie zjavenia: «Len čo som sa začala modliť, Ježiš sa mi zjavil pokrytý ranami a prosil ma, aby som sa pozrela na Jeho svätý prebodnutý bok: bezodná priepasť vyhlbená ohromným šípmom lásky. (...) Je to príbytok všetkých tých, ktorí ho milujú. (...) Keďže však vstupná brána do neho je malá, aby sa človek dostal dovnútra, musí sa stať malý a všetkého sa zriecť». Keď Ježiš ukazoval svoje rany, vyslovil tieto trpké slová: «Pozri, ako ma doriadil môj vyvolený ľud. Vybral som ho, aby zmiernil moje súdy, on ma však v tajnosti prenasleduje! Ak nebude činiť pokánie, tvrdo ho potrestám. Mojich spravodlivých zachránim, všetkých ostatných v návale môjho hnevu potrestám».

Takto svätica začala kontemplovať zranený Bok, ale ešte nie Srdce, ktoré je v ňom ukryté. K nemu došla až po štyroch zjaveniach v období od decembra 1673 do júna 1675, počas adorácie Najsvätejšej sviatosti.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Prvé zjavenie

Prvé zjavenie sa uskutočnilo pravdepodobne ráno 27. decembra 1673. Je svedectvom o veľkej Božej túžbe zachrániť ľudí prostredníctvom kultu Najsvätejšieho Srdca. Svätá Margita o ňom takto rozpráva:

«Jedného dňa, keď som sa modlila pred Najsvätejšou sviatosťou, (...) cítila som sa celá uchvátená Jeho božskou prítomnosťou. (...) Oddala som sa Jeho božskému Duchu a svoje srdce som zverila moci Jeho lásky a On mi dovolil dlho spočinúť na Jeho božskej hrudi, pričom odkryl pred mojou nádhery Jeho lásky a nevýslovne tajomstvá Jeho Najsvätejšieho Srdca. (...)

Povedal mi:

“Moje Božské Srdce planie takou silnou láskou k ľuďom a zvlášť k tebe, že tie horúce plamene lásky už dlhšie nemôžem udržať v sebe, chcem, aby sa cez teba šírili a túžim ukázať sa ľuďom, obohatiť ich svojimi pokladmi, ktoré pred tebou odkryjem, obsahujúcimi posväcujúce a spásanosné milosti potrebné pre záchranu pred priepasťou zatratenia. Na uskutočnenie tohto plánu som si vybral teba, ktorá si nehodná a neučená, aby všetko sa dokonalo cezo mňa”.

Potom ma žiadal o moje srdce a ja som Ho prosila, aby si ho vzal; On to urobil a vložil ho do svojho ctihodného srdca, v ktorom mi ho ukázal ako maličký atóm, ktorý sa stravuje v Jeho pohlcujúcej žiare.

Potom ho vyňal ako horiaci plameň vo forme srdca a vložil ho tam, odkiaľ ho vzal, so slovami:

“Moja milovaná, toto je drahocenná záruka mojej lásky obsahujúca malú iskru jej najživších plameňov, ktorá bude tvojím srdcom a bude ťa stravovať až do konca tvojho života. (...) Aby si sa mohla presvedčiť, že veľká milosť, ktorú som ti dal, nie je nijaký prelud, ale základ všetkých ostatných milostí, ktorými ťa obdarujem, rana na tvojom boku, hoci som ju už zacelil, ťa bude bolieť až do konca tvojich dní. A ak doteraz si bola len moja otrokyňa, od teraz budeš milovanou učeníčkou môjho Najsvätejšieho Srdca”»

Druhé zjavenie

Druhé zjavenie sa odohralo pravdepodobne 2. júla 1674, na sviatok Navštívenia Panny Márie. Margita Mária ho takto opisuje v jednom z listov adresovaných pátrovi Croisetovi:

«Božské srdce sa mi ukázalo, ako keby na plamennom tróne, jasnejšie ako slnko a priehľadnejšie ako krištál zo svojou ctihodnou ranou. Malo nasadenú trňovú korunu symbolizujúcu urážky spôsobené našimi hriechmi. Nad ním sa týčil kríž, ktorý mal znamenať, že už od prvých chvíľ Jeho Vtelenia, (...) bol kríž vbitý do tohto Srdca, ktoré od samého začiatku naplňala horkosť poníženia, chudoby, bolestí a pohrdania, ktoré potom podstupovala Jeho ľudská prirodzenosť v živote a počas umučenia. Ukázal mi, že to bola vrúcna túžba, aby ho ľudia milovali a zachránili sa pred zatratením, kam ich Satan vo veľkom množstve vrhá, ktorá ho viedla k tomu, aby ľuďom vyjaval svoje Srdce so všetkými pokladmi lásky, milosrdenstva, milosti, posväcovania a spásy, ktoré obsahuje.

Kristus teda túži, aby tí, ktorí budú chcieť dať mu všetku lásku a vzdávať mu česť a slávu, akú sú len schopní, boli hojne obdarovaní tými božskými pokladmi, ktorých prameňom je Božské Srdce: a toto Srdce treba uctievať na obraze ľudského srdca, ktoré podľa Jeho priania má byť verejne vystavené (...). Kdekoľvek bude tento obraz vystavený a uctievaný, On vyleje svoje milosti a požehnanie. Tento kult je akoby posledným pokusom Jeho lásky, ktorá túži pomôcť ľuďom v týchto posledných časoch, aby ich oslobodil spod nadvlády Satana, ktorý ju chce zničiť»

pokračovanie v nasledujúcom článku

Portál Christianitas.sk odporúča:

Srdce Ježišovo, kraluj nad nami!

Pripojte sa k akcii rozširovania úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Pána Ježiša a získajte na Slovensku doteraz nevydanú stostranovú knihu od Guida Vignelliho **Najsvätejšie Srdce Ježišovo, najistejšia cesta spásy pre 21. storočie** s obrázkom, ktorý si môžete vystaviť na vhodnom mieste vo svojej domácnosti.

Viac informácií nájdete na stránke <http://bozskesrdce.sk/public/>.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/svata-margita-maria-alacoque-apostolka-najsvatejsieho-srdca-jezisovho/>